

PLANTAR UN ARBRE ÉS CREAR FUTUR

Bona tarda.

Sr. Director, Srs professors, alumnes i distingits pares, senyores i senyors:
Se m'ha demanat que faci el discurs de final de curs amb el lema "Plantar un arbre és crear futur", i amb molt de gust us dic:

L'home sap que l'arbre té una màgia molt potent, cada any perd les fulles i sembla que a l'hivern s'ha mort, però a la primavera torna a la vida. Cada any les seves fulles fan la funció clorofíl·lica i, gràcies a la fotosíntesi, elabora substàncies alimentícies i oxigen. Una màgia que encara avui dia l'home no sap fer. No és estrany que l'adorem.

Des de sempre l'home s'ha identificat amb l'arbre. L'home ha fet de l'arbre un mirall on projectar la seves pròpies virtuts.

Diem que aquell jove és fort com un roure o alt com un pi. Del xiprer diem que és l'arbre d'acollida, l'olivera està associada a la Passió de Jesús, el cirerer identifica els samurais, una poma va inspirar Isaac Newton l'estudi de la gravetat. Els indians plantaven una palmera a la seva tornada triomfal d'Amèrica. Tenim un arbre de Nadal que vol significar el renaixement a la vida; l'arbre del Bé i del Mal signifiquen la fidelitat i la llibertat; l'arbre genealògic, la història. La història de la família es representa amb un arbre: en les arrels, el besavis, més amunt els avis i així fins arribar a les branques on són els fills, és una manera de saber qui és qui.

El Canadà té una fulla d'arç en la bandera nacional, l'arbre de Guernica representa el poble basc i l'ós i l'arboç, Madrid. En l'art rupestre es pinta un home recollint mel sobre un arbre, l'escultor Bernini transforma Dafne en un llorer, Gaudí s'hi va inspirar per dissenyar columnes i arcs parabòlics, Sant Francesc el va transcendir al considerar-lo el seu germà i els lingüistes fan anàlisi sintàctica amb arbres.

Els escriptors han narrat històries que succeïen en boscos, com ara la Caputxeta vermella, o Hansel i Gretel o Sleepy Hollow, Robin Hood s'amagava en el bosc de Sherwood i Harry Potter tenia prohibida l'entrada en el bosc tenebrós de Hogwarts. Els drüides del poble d'Astèrix van al bosc sagrat a recollir vesc. James Cameron situa el poble NA'VI en el planeta Pandora vivint sota l'Arbre Mare i venerant l'Arbre de les ànimes i la seva conservació va provocar una guerra.

El bosc és un lloc que no coneixem, on hi ha feres salvatges, on viuen marginats, un lloc on podem prendre mal. Aquestes pors a allò desconegut no espanta els nostres herois que prenen la dificultat com un repte. Pel contrari, en el nostre imaginari, en un desert no hi ha ni arbres ni homes. L'arbre era a la Terra abans que l'home, ha esdevingut un aliat magnífic, ens ha alimentat, ens ha curat, ens ha escalfat, ens ha protegit de les inclemències i ens ha inspirat. Pels seus fruits els coneixereu. Els arbres donen un fruit diferent, també nosaltres som diferents i tots en donem segons les nostres capacitats, com ells, nosaltres en donem de tangibles, són aquells que es poden mesurar: he tret un 10 en història, he ordenat la meva habitació, he arreglat la torradora; i també en donem d'intangibles com l'amistat, l'ajuda, el perdó, el consol, el respecte, la felicitat, la responsabilitat, l'acolliment, l'honestedat... Aquests són els efectes de la màgia de l'home que, a diferència de l'arbre, són fets conscientment.

L'arbre no ho té fàcil, neix en una comunitat, però ha de lluitar pels nutrients i la llum. També nosaltres, com l'arbre, naixem en una comunitat que ens dóna la seva saviesa acumulada de segles, però no podem deixar d'esforçar-nos per conquerir l'excel·lència. Els estudis superiors, el món del treball s'han de prendre com una oportunitat de creixement individual i col·lectiu, com l'arbre ho farem amb paciència, sense enveges ni orgull, amb humilitat i generositat.

No tingueu por al desconegut, aprofiteu els ensenyaments que rebreu, apreneu més del que us donen, doneu allò que els altres no poden, estigueu il·lusionats i gaudiu del que feu, sempre i en cada instant. Després, ensenyeu al qui no sap.

Com les arrels dels arbres sigueu fermes en les vostres conviccions i en la vostra feina, i alhora, flexibles com ho són les branques dels arbres a favor del vent. Diuen que a la vida s'han d'haver fet tres coses: plantar un arbre, tenir un fill i escriure un llibre. Totes tres ens porten a la immortalitat.

Bona tarda i bona sort, ¡troncs!

EDUARD OCÓN CSEFKO
Catedràtic Geografia i Història
Tutor 2n Batxillerat

Granollers, 22 de juny de 2011